

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-6 У. 5692/17
Дана 23.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Зоране Брајовић и Мире Стевић Капус, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Бранко Татић, адвокат из Новог Сада, Максима Горког бр. 3, против туженог Министарства пољопривреде и заштите животне средине РС, чији је правни следбеник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС, ради поништаја решења број: 321-01-181/2014-09 од 10.02.2017. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 23.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења фитосанитарног инспектора Управе за заштиту биља, Одељења фитосанитарне инспекције, Западнобачки округ Сомбор, број: 270-321-00236-1/2013-11 од 31.10.2016. године, којим је ставом 1. диспозитива, наложено уништење меркантилног кромпира сорте “Kuroda”, произведеног код држаоца биља, овде тужиоца, у количини од 85.200 кг; ставом 2. диспозитива налаже се уништење меркантилног кромпира сорте “Madeleine” произведеног код држаоца биља, овде тужиоца, у количини од 62.400 кг и рок за извршење решења је одмах (став 3.), као и да жалба не задржава извршење решења.

Ожалбено решење првостепеног органа од 31.10.2016. године, донето је у извршењу решења туженог број: 321-01-181/2014-09 од 25.08.2016. године, које је донето у извршењу пресуде Управног суда - Одељења у Новом Саду III -7 У 3737/14 од 19.02.2016. године.

Тужбом поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 13.04.2017. године, као и поднеском од 09.08.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Наводи да је спорно питање у конкретном случају да ли је тужени сагласно релевантним прописима и то Законом о здрављу биља, Правилником о утврђивању програма мера заштите здравља биља за 2013. годину, Законом о општем управном поступку, утврдио да је кромпир сорте “Kuroda” и сорте “Madeleine” био заражен штетним организмом *Ralstonia solanacearum* или не. Истиче да фитосанитарни инспектор није поступио у складу са правилима поступка предвиђеним Законом о заштити здравља биља, као и Правилником о утврђивању програма мере заштите здравља биља за 2013. годину, услед чега је погрешно утврђено чињенично стање. Наиме, у конкретном случају постојање штетног организма није утврђено на основу службеног узорка који је узет од стране инспектора, већ само на основу узорка који је узет од стране Пољопривредне стручне службе “Сомбор” д.о.о. из Сомбора којем узорковању није присуствовао фитосанитарни инспектор. Истиче да је пољопривредна стручна служба “Сомбор” из Сомбора узорковање извршила тако што је кромпир ставила у цакове са отворима, те исте у пртљажник свог аутомобила, без предузимања било каквих мера заштите, односно без изоловања узорака од контакта са штетним организмима који су се тада већ налазили или могли налазити у пртљажнику. Даље, истиче да уместо да се узети узорци, сагласно наведеном Правилнику хитно пошаљу на лабораторијску анализу од дана узимања истих 08.10.2013. године, па до дана пријема узорака у лабораторију 15.10.2013. године, прошло је пуних 7 дана за који период тужилац нема било каквих података о томе шта се са узетим узорцима дешавало, те овакав начин узимања и транспортовања узорака само потврђује да одредбе које прописују обавезно присуство инспектора приликом узорковања имају озбиљан разлог и смисао, јер да је исти био присутан и руководио целим процесом до напред изнетих пропуста не би дошло. Наводи да тужени орган није саслушао ниједног сведока који је предложио тужилац ради потпуног и правилног утврђивања чињеничног стања. Са наведених разлога предложио је да суд донесе одлуку у спору пуне јурисдикције или да тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове и то за састав жалбе од 18.12.2013. године, износ од 51.000,00 динара, за састав жалбе од 17.11.2016. године, износ од 51.000,00 динара, за таксу на жалбу од 18.12.2013. године, износ од 440,00 динара, за таксу на жалбу од 17.11.2016. године, износ од 440,00 динара, за састав тужбе износ од 22.500,00 динара, за састав поднеска износ од 36.000,00 динара, као и таксе по одмерању суда.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”,

бр.111/09), те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбама члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења проистиче да се решењем фитосанитарног инспектора од 31.10.2016. године, налаже тужиоцу уништење меркантилног кромпира сорте “Kuroda” у количини од 85.200 кг и меркантилног кромпира сорте “Madeleine” у количини од 62.400 кг. Даље, је утврђено да се према Програму мере заштите здравља биља за 2013. годину (“Службени гласник РС”, бр. 33/2013) у тачки 2. Посебног надзора у кромпиру, предвиђено узимање узорка кромпира у присуству фитосанитарног инспектора у случају сумње на присуство неког од штетних организама, када се узорак шаље хитно на лабораторијско испитивање. Узимање узорка кромпира још четири узорка других сорти вршила је пољопривредна стручна служба “Сомбор” из Сомбора дана 08.10.2013. године, јер није било видљиве сумње на присуство штетног организма (узорковање кромпира по основу сумње на латентну инфекцију) и том приликом стручна служба је сачинила Записник за мониторинг меркантилног кромпира број: 05-05-II-64/1,2,3,4,5,6/2013, који садржи податке о катастарској општини и број катастарске парцеле са које потиче узорковани кромпир. Наведени записник између осталог садржи називе сорти кромпира, површине на којима се гаје поједине сорте, ГПС координате, констатацију о узорковању по основу “латентне инфекције” и друге податке од значаја за праћење здравља биља. Наиме, записник је исправа која доказује код којег држаоца биља су кртоле кромпира узорковане, које парцеле, које сорте кромпира су узорковане и на којој површини је гајен узорковани кромпир. Стручна служба је узорке кромпира доставила овлашћеној институцији “Институт за пестициде и заштиту животне средине” Земун која је након завршених анализа доставила Извештај број: 2441/F-1669/13 и 2437/F-1665/13 од 02.12.2013. године и у истим извештајима за узорке кртола кромпира сорте “Kuroda” подброј лота Л-1 и кромпир сорте “Madeleine” подброј лота Л-1 децидно се наводи да је на узорку потврђено присуство бактерије *Ralstonia solanacearum*, што представља одлучну чињеницу у вођењу поступка. Даље, је утврђено да је даном узорковања кромпира 08.10.2013. године, искључиво узоркован кромпир (укупно 6 узорка) код тужиоца и није било могућности мешања узорка кромпира пореклом са парцела других држалаца биља. Такође, се констатује да је узимајући у обзир доказе и чињенице напред образложене, кромпир “Kuroda” и “Madeleine” који је био предмет анализе, био заражен бактеријом тзв. мрке трулежи кртола кромпира и бактеријског увенућа кромпира и парадајза односно *Ralstonia solanacearum* и да је наведено биље заражено штетним организмом са листе IА део I Правилника о листама штетних организама и листама биља, биљних производа и прописаних објеката (“Службени гласник РС”, бр. 7/10, 22/12), односно штетним организмом за које није познато да су присутни на територији Републике Србије чије уношење и ширење у Републику Србију је забрањено, а што је прописано одредбом члана 34. Закона о здрављу биља (“Службени гласник РС”, бр. 41/09). Сходно наведеном, инспектор је поступио по одредбама члана 39. и 93. став 1. тачка 1., 3. и 4. напред наведеног закона и правилно наложио мере које су наведене у диспозитиву ожалбеног решења. Одређивање временског рока од четири вегетационе сезоне забране садње кртола кромпира на предметној парцели у складу са одредбом члана 17. став 1. Правилника о мерама откривања, спречавања ширења и сузбијања штетног организма *Ralstonia solanacearum*

проузроковача мрке трулежи кртола кромпира и бактеријског увенућа кромпира и парадајза, начин одређивања граница зараженог, угроженог и подручја без штетног организма, условима за окончање наложених мера и престанка мера (“Службени гласник РС”, бр. 107/09). Такође, тужени је ценио и наводе истакнуте у жалби али сматра да исти нису од утицаја у овој управној ствари из разлога што исти не утичу на промену чињеничног и правног стања а самим тим и неправилности и законитост донете одлуке, па сматра да узорци на основу којих је исказана сумња на присуство штетних организама јесу службени узорци јер је чланом 4. став 1. тачка 23) Закона о здрављу биља (“Службен гласник РС”, бр. 41/09) прописано да службени узорак јесте узорак узет од стане фитосанитарног инспектора или лица које обавља послове од јавног интереса. У овом случају лице које обавља послове од јавног интереса је ПСС Сомбор из Сомбора, које је решењем надлежног министарства овлашћено за обављање послова од јавног интереса. Даље, Законом о здрављу биља, односно одредбом члана 38. прописује се да фитосанитарни инспектор узима службени узорак у случају сумње на појаву штетног организма из члана 37. истог закона а узети узорци код тужиоца, на којима је вршена лабораторијска анализа, узети су на основу сумње на латентну (скривену) заразу, што је наведено у записнику који је сачињен дана 08.10.2013. године од стране ПСС Сомбор из Сомбора, те с разлога што није било видљиве појаве штетног организма, није било ни нужно присуство фитосанитарног инспектора. Сходно наведеном, тужени орган сматра да је првостепени орган правилно спровео поступак и у потпуности правилно утврдио чињенично стање у овој управној ствари, а да чињенични наводи из жалбе нису од утицаја на правилност поступка и законитост донетог решења, с обзиром на наведене разлоге и заузето правно становиште, те приликом доношења ожалбеног решења и одлучивања о праву и обавези жалиоца, овде тужиоца првостепени орган је правилно применио материјално право о чему су дати разлози који у свему у смислу закона прихвата и тужени орган. Сходно наведеном, применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Имајући у виду утврђене чињенице, правилно је по оцени суда тужени орган оспореним решењем без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари одбио жалбу тужиоца, исправно налазећи да је правилно првостепени орган тужиоцу наредио уништење меркантилног кромпира сорте “Kuroda” у количини од 85.250 кг и уништењем меркантилног кромпира сорте “Madeleine” у количини од 62.400 кг, имајући у виду да је исти био заражен бактеријом *Ralstonia solanacearum*, односно мрком трулежи кртоле кромпира и бактеријског увенућа кромпира и парадајза.

Суд је ценио наводе тужбе који су и поновљени наводи жалбе а који је тужени орган у образложењу свог решења оценио и нашао да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужилац није навео ни једну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у досада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

У погледу навода тужиоца, којима предлаже да суд реши управну ствар, суд налази да нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима, јер је претпоставка за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције да оспорени управни акт треба поништити а што у конкретној ситуацији није случај.

На основу изнетих разлога ценићи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора ценећи успех тужиоца у овој управној ствари и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18). Суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног поступка, јер о овим трошковима одлучује орган управе а не суд.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.01.2020. године, III-6 У. 5692/17

Записничар
Снежана Бјелановић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ